

CATRE CONSILIILE LOCALE - toate

Avand in vedere:

1. Contextul epidemiologic agravant sub raportul Influenței aviare înalt patogene în Europa (Gripa aviara, HPAI), respectiv declararea mai multor focare HPAI-H5N1, dintre care ultimele în Irlanda, Bulgaria, Ungaria, Polonia, Italia, Elveția, Portugalia, Norvegia, Marea Britanie, Germania, Danemarca, Franța, Austria, Cehia, Slovacia, etc.
2. Evoluția HPAI în 40 de țări în ultimele 6 luni,
3. Semnalul de alarmă transmis de OIE,

Primul obiectiv al Guvernului în gestionarea focarelor de boală, de orice natură, îl constituie menținerea statutului de indemnitate al României, scop în care autoritățile române vor cauta să:

- limiteze la minimum numărul animalelor care trebuie ucise ca urmare a evoluției bolii și să asigure că uciderea acestora va avea loc în condiții corespunzătoare de bunăstare;
- protejeze sănătatea publică;
- afecteze la modul minimal industria alimentară, turismul, agricultura, comunitățile rurale și economia;
- minimalizeze distrugerile asupra mediului;
- minimalizeze costurile combaterii focarelor de boală

Aspecte clinice și epidemiologice

Influența aviară, cunoscută și sub denumirea de Gripă aviară sau Pestă aviară, este o boala virală, contagioasă pentru păsările domestice și sălbatice, produsă de un virus.

S-a demonstrat că peste 50 de specii de păsări sunt sensibile la infecția cu virusul Influenței Aviare; în cazul în care păsările acvatice constituie primul rezervor al virusului I.A., o majoritate covârșitoare a izolatelor sunt slab patogene pentru pui și curci, principalele păsări cu importanță economică atinse de boala.

Până în prezent au fost identificate șaisprezece subtipuri de HA (H1-H16) și nouă subtipuri de NA (N1-N9). Virusurile influența A se împart în două grupe, în funcție de capacitatea lor de a provoca boala la păsările de curte sensibile:

(a) **virusurile influenței aviare înalt patogene (HPAI)**, care provoacă o boală extrem de gravă caracterizată printr-o infecție generalizată a păsărilor de curte contaminate și o mortalitate foarte ridicată (putând merge până la 100%) în cadrul efectivului;

(b) **virusurile influenței aviare slab patogene (LPAI)**, care provoacă la păsările de curte o afecțiune benignă, în principal respiratorie, exceptând cazurile în care este exacerbată de alte infecții intercurente sau de alți factori.

Păsările sălbatice, în special păsările de apă migratoare, joacă un rol foarte important în calitate de rezervor de virus a influenței A.

Introducerea inițială a virusului I.A. în exploatațile avicole rezultă cel mai probabil dintr-un contact direct sau indirect cu păsări sălbatice. E posibil ca virusurile LPAI introduse de un rezervor sălbatic să poată circula la păsările domestice fără să fie detectate, dat fiind faptul că semnele clinice sunt adesea discrete, chiar absente.

O dată introduse la păsările de curte, tulpinile de virus LPAI aparținând subtipurilor H5 și H7 pot suferi mutații transformându-se în tulpini HPAI. Până în prezent s-a stabilit că doar virusurile din subtipurile H5 și H7 provoacă HPAI.

Deși se pare că la transformarea virusului LPAI în virus HPAI intervin mai multe mecanisme, factorii care stau la originea acestui mecanism sunt necunoscuți. În anumite cazuri, mutația poate să se realizeze rapid, la situsul inițial, după transmiterea prin păsări sălbatice, în timp ce în alte cazuri virusul LPAI a circulat la păsările de curte timp de câteva luni înainte de a suferi mutații. Prin urmare, este imposibil să se prevadă dacă și când va surveni o astfel de mutație. Cu toate acestea, se poate presupune că riscul de mutație la virusul HPAI este cu atât mai mare cu cât circulația virusului HPAI la păsările de curte este mai mare.

Perioada de incubație a bolii variază în funcție de tulpina virusului și de gazdă. În general, se citează o perioadă de incubatie de cinci - șase zile; cu toate acestea, limita pentru păsări variază de la câteva ore până la aproximativ șapte zile.

Semnele clinice precoce pot fi următoarele: anorexie, reducerea consumului de apă și mortalitate relativ scăzută. Uneori boala poate să apară subit la un efectiv și să provoace moartea unui număr mare de păsări care nu prezentau nici un semn premonitoriu sau prezentau semne minime, spre exemplu depresie, anorexie, horiplumatie și febră. Termenul de apariție a semnelor clinice depinde de virus, gazdă și doza infectioasă inițială, precum și de sistemul de creștere. Virusul se răspândește mai lent la găinile ouătoare din baterii sau la păsările care trăiesc în aer liber (sistem extensiv), comparativ cu puii broiler.

La început, **găinile infectate** cu virusul HPAI pot face ouă cu coaja moale, dar la scurt timp ouatul incetează. Păsările bolnave sunt adesea într-o stare precomatoasă, cu capul sprijinit. Crestele și barbitele lor sunt cianozate și edematoase și pot prezenta, la extremități, hemoragii cu peteșii sau cu echimoze. Apare adesea o diaree apoasă, profuză și păsările prezintă sete accentuată. Respirația poate fi dificilă și se poate observa o lăcrimare excesivă. Se pot constata hemoragii în zonele cutanate fără pene. Rata de mortalitate în cadrul efectivului variază de la 50 la 100%.

La **puii de carne**, semnele HPAI sunt adesea mai puțin evidente decât la alte păsări de curte și constau, în general, într-o depresie severă și anorexie; creșterea clară a mortalității poate fi prima anomalie observată. De asemenea, se mai poate constata un edem la cap și la gât, precum și semne neurologice, cum ar fi torticolis și ataxia.

HPAI la **curci** este asemănătoare cu cea observată la găini, dar cu evoluție mai gravă.

La **gâștele infectate** cu virusul HPAI, semnele de depresie, de anorexie și de diaree sunt comparabile cu semnele observate la găinile ouătoare, dar sunt adesea însoțite de o tumefiere a sinusurilor. Păsările tinere pot prezenta semne neurologice.

La **rațele infectate** cu un virus HPAI semnele clinice pot fi absente sau similare ce cele de la gaste, cu aceeași mortalitate.

La **lebede** semnele clinice sunt reprezentate de congestia mucoasei oculare și jetaj seros (secretii seroase la nivelul orificiilor nazale). În cazurile cu evoluție mai îndelungată poate apărea o descumare a tegumentului ciocului.

Atât la lebede cât și la gaste sunt evidente abaterea, semnele nervoase, respectiv torticolis, tremurături ale capului și gâtului, abatere, horiplumatie.

Influență aviară de înaltă patogenitate (HPAI) înseamnă orice infecție a păsărilor domestice sau a altor păsări captivate, caracterizată printr-o infecție generalizată și mortalitate ridicată până la 100% în cadrul efectivului.

Obligațiile și responsabilitățile detinatorilor de pasări de curte

- anunțarea medicului veterinar de liberă practică împuternicit, cu privire la achiziția sau introducerea în gospodărie, sub orice formă, a pasărilor de curte, în vederea catagrafiei acestora și supunerea efectivului la acțiunile sanitare veterinare obligatorii,
- notificarea imediată a suspiciunilor de boală sau a mortalităților, către medicul veterinar de liberă practică împuternicit sau reprezentantul DSVSA SIBIU,
- interzicerea accesului pasărilor de curte la lacuri de apă, bălți, râuri, zone neamprejmuite, sau orice alte spații la care s-ar putea realiza un contact al pasărilor domestice cu pasări sălbatice,
- respectarea normelor de protecție și bunăstare, în gospodăriile care detin pasări de curte,

În acest sens, vă rugăm să efectuați acțiuni de informare a cetățenilor de la nivelul UAT-ului Dumneavoastră, prin afișarea acestui material la nivelul primăriilor, clinicilor și cabinetelor medicale veterinare, cabinetelor medicale umane, gări, școli, birouri, unități comerciale și prin dezbateri la ședințele Unității Locale de Sprijin.

DSVSA SIBIU, în cadrul ședinței din data de 13.12.2021, a informat Centrul Local de Combatere a Bolilor, din cadrul Instituției Prefectului - Județul Sibiu, cu privire la aspectele clinice și epidemiologice în ceea ce privește Influența Aviară.

Cu deosebită stimă,

Director executiv,
Dr. Serban Constantin Tichindelean

Director executiv adjunct,
Dr. Flucus Flavius Octavian

